

Sygn. akt VI Ka 474/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 grudnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Andrzej Tekieli (spr .)

Sędziowie SO Waldemar Masłowski

SO Tomasz Skowron

Protokolant Katarzyna Witkowska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Bolesławcu S. W.

po rozpoznaniu w dniu 9 grudnia 2016 roku

sprawy **R. C.** ur. (...) w T.

s. E. i E. z domu N.

oskarżonego z art. 300 § 2 kk w związku z art. 308 kk w związku z art. 12 kk

oraz

P. L. (1) ur. (...) w B.

s. P. i Z. z domu S.

oskarżonego z art. 18 § 1 kk w związku z art. 300 § 2 kk w związku z art. 12 kk

z powodu apelacji wniesionej przez obrońców oskarżonych

od wyroku Sądu Rejonowego w Bolesławcu

z dnia 11 lipca 2016 r. sygn. akt II K 906/14

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok wobec oskarżonych R. C. i P. L. (1)

II. zasądza od oskarżonych R. C. i P. L. (1) kwoty po 210 złotych na rzecz oskarżycieli posiłkowych Syndyka Masy (...) sp. z o.o.,

G. (...) B. i G. (...) B. tytułem udziału pełnomocników oskarżycieli posiłkowych w postępowaniu odwoławczym

III. zasądza od oskarżonego P. L. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1210 złotych tytułem kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze oraz zwalnia oskarżonego R. C. od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt VI Ka 474/16

UZASADNIENIE

P. L. (1) oskarżony został o to że:

1.w okresie od 15 października 2012 r. do 31 grudnia 2013 r. w Ł. działając w warunkach czynu ciągłego, kierując wykonaniem czynu zabronionego przez R. C. w celu udaremnienia egzekucji komorniczej prowadzonej na rzecz wierzycieli (...) sp. z o.o. będąc świadomym grożącego tej spółce stanu niewypłacalności, doprowadził R. C. pełniącego funkcję Prezesa (...) sp. z o.o. wiedząc iż jest on zobowiązany do prowadzenia jej spraw majątkowych, do zbycia na podstawie umowy sprzedaży o nr (...) zawartej w dniu 15 października 2012 r. w Ł. z Firmą (...) – Usługowy A. P. następnie zmienionej aneksem nr (...) z dnia 27 maja 2013 r. i aneksem nr (...) z dnia 30 maja 2013 r. za cenę 2.000.000 zł., zagrożonych zajęciem składników majątkowych należących do (...) sp. z o.o. w postaci wszystkich złomów stalowych, okablowania , stali nierdzewnej, wszystkich innych złomów stanowiących środki trwałe spółki i materiały magazynowe, za które w okresie od 15 października 2012 r. do dnia 19 sierpnia 2014 r. R. C. przyjął do kasy spółki od A. P. zapłatę w łącznej kwocie 1.629.579,15 zł. stanowiącą część ustalonej umową ceny sprzedaży, a następnie doprowadził R. C. do wypłaty mu środków finansowych w łącznej kwocie 1.194.502,10 zł. przeznaczonych na częściową spłatę udzielonych przez niego spółce (...) pożyczek, czym udaremniał zaspokojenie roszczeń wierzycieli spółki, to jest U. (...) B., Skarbu Państwa reprezentowanego przez s. (...) w B., M. (...) B., Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Miejskiego Zakładu (...) sp. z o.o. w B., Spółdzielni Usługowej (...), Przedsiębiorstwa (...) sp. z o.o. w B., (...) S.A., J. R. prowadzącego Biuro (...) i R. (...) W.,

tj . o czyn z art.18 § 1 k.k. w zw. z art. 300 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

R. C. oskarżony został o to że:

2.w okresie od 15 października 2012 r. do 31 grudnia 2013 r. w Ł. działając w warunkach czynu ciągłego, pod kierownictwem P. L. (1) w celu udaremnienia egzekucji komorniczej prowadzonej na rzecz wierzycieli (...) sp. z o.o. będąc zobowiązanym do prowadzenia jej spraw majątkowych jako Prezes i pracownik a nadto będąc świadomym grożącego tej spółce stanu niewypłacalności, realizując decyzje i polecenia jedyne go udziałowca P. L. (1) zbył na podstawie umowy sprzedaży o nr (...) zawartej w dniu 15 października 2012 r. w Ł. z Firmą (...) – Usługowy A. P. następnie zmienionej aneksem nr (...) z dnia 27 maja 2013 r. i aneksem nr (...) z dnia 30 maja 2013 r. za cenę 2.000.000 zł., zagrożone zajęciem składniki majątku należące do (...) sp. z o.o. w postaci wszystkich złomów stalowych, okablowania , stali nierdzewnej, wszystkich innych złomów stanowiących środki trwałe spółki i materiały magazynowe, za które w okresie od 15 października 2012 r. do dnia 19 sierpnia 2014 r. przyjął do kasy spółki od A. P. zapłatę w łącznej kwocie 1.629.579,15 zł. stanowiącą część ustalonej umową ceny sprzedaży, a następnie działając pod kierownictwem P. L. (1) wypłacił lub polecił podległym sobie pracownikom wypłacić P. L. (1) z tych środków finansowych łączną kwotę 1.194.502,10 zł. przeznaczonych na częściową spłatę udzielonych spółce (...) przez P. L. (1) pożyczek, czym udaremniał zaspokojenie roszczeń wierzycieli spółki, to jest Urzędu Gminy B., Skarbu Państwa reprezentowanego przez starostwo Powiatowe w B., Miasta B., Z. (...), Miejskiego Zakładu (...) sp. z o.o. w B., Spółdzielni Usługowej (...), Przedsiębiorstwa (...) sp. z o.o. w B., (...) S.A., J. R. prowadzącego Biuro (...) i R. (...)W.,

tj . o czyn z art. 300 § 2 k.k. w zw. z art. 308 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

Sąd Rejonowy w Bolesławcu wyrokiem z dnia 11 lipca 2016 r. w sprawie II K 906/14:

I.uznał oskarżonego P. L. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt 1 części wstępnej wyroku tj. przestępstwa z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 300 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 300 § 2 k.k. w zw. z art. 37a k.k. skazał go na karę grzywny w liczbie 200 stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki w kwocie 60 zł;

II.uznał oskarżonego R. C. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt 2 części wstępnej wyroku tj. przestępstwa z art. 300 § 2 k.k. w zw. z art. 308 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 300 § 2 k.k. w zw. z art. 37a k.k. skazał go na karę grzywny w liczbie 200 stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki w kwocie 50 zł;

III.na podstawie 29 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. prawo o adwokaturze oraz na podstawie § 14 ust.2 pkt.3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb

Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu zasądził od oskarżonych na rzecz: S. (...) (...) sp. z o.o. kwotę 1176 zł. i Gminy B. kwotę 1008 zł. tytułem poniesionych przez nich wydatków w związku z ustanowieniem pełnomocników;

IV. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądził od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe stosownie do ich udziału w sprawie, zaś na podstawie art. 3 ust 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych wymierzył oskarżonemu P. L. (1) opłatę w kwocie 1.200 zł., zaś oskarżonemu R. C. opłatę w wysokości 1.000 zł.

Apelację od powyższego wyroku złożył obrońca obydwu oskarżonych adw. A. M. zarzucając naruszenie przepisów postępowania mające wpływ na treść zaskarżonego wyroku, a mianowicie art. 7 k.p.k. poprzez dowolną ocenę materiału dowodowego, mającą wpływ na treść zaskarżonego wyroku, skutkująca dowolnymi ustaleniami faktycznymi mającymi wpływ na treść zaskarżonego wyroku poprzez wadliwe przyjęcie że oskarżeni dopuścili się zarzucanego im aktem oskarżenia czynu, mimo że materiał dowodowy prawidłowo oceniony nie daje podstaw do takiego przyjęcia. Stawiając ten zarzut obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w całości i uniewinnienie oskarżonych od zarzucanych im czynów, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Apelację od wyroku złożył także drugi obrońca oskarżonego P. L. (1) adw. S. C.. W apelacji zarzucił:

1. Obrazę przepisów postępowania mogącą mieć wpływ na treść orzeczenia w części dotyczącej oceny materiału dowodowego, skutkującą następnie poczynieniem błędnych ustaleń faktycznych stanowiących podstawę orzeczenia polegającą na:

a. nie uwzględnieniu treści wyjaśnień obu oskarżonych co do zakresu czynności podejmowanych przez każdego z nich w związku z zawarciem w dniu 15.10.2012 r. umowy z A. P. i w konsekwencji przyjęciu iż P. L. (1) kierował działaniami R. C. Prezesa Zarządu spółki (...) sp. z o.o. i polecił mu tak zawarcie tej umowy jak i wypłatę pieniędzy uzyskanych od A. P. na podstawie tej umowy;

b. przyjęciu iż P. L. (1) i R. C. działali z zamiarem bezpośrednim udaremnienia postępowania egzekucyjnego prowadzonego przeciwko spółce (...) sp. z o.o. w Ł., nie uwzględniając tego że postępowanie egzekucyjne pomimo zawarcia i częściowego wykonania umowy zawartej z A. P. prowadzone było w stosunku do innych składników majątku tej spółki także po dniu 31 grudnia 2013 r.;

c. nie uwzględnieniu w ustaleniach faktycznych operatów rzeczoznawcy inż. A. K. pochodzących z marca 2011 r. zawierających wycenę majątku nieruchomości spółki i określającej ich wartość na kwotę przekraczającą 26.000.000 zł. i przyjęciu iż w chwili zawierania umowy z A. P. w dniu 15.10.2016 r. P. L. (1) i R. C. wiedzieli iż majątek jaki pozostaje w dyspozycji (...) sp. z o.o. nie wystarczy na zaspokojenie wierzytelności przysługujących wszystkim jej wierzycielom;

d. nie uwzględnieniu w dostateczny sposób przy ustalaniu stopnia społecznej szkodliwości czynu zarzucanego oskarżonym takich okoliczności jak to że:

- P. L. (1) był wierzycielem spółki (...) sp. z o.o. posiadającym wymagalne wierzytelności;

- pomimo wypłaty pieniędzy dla P. L. (1) postępowanie egzekucyjne nadal było prowadzone a wycena wartości majątku Spółki uzasadniała przekonanie P. L. (1) i R. C. co do tego że pozostały majątek wystarczy na zaspokojenie innych wierzycieli;

- ani P. L. (1) ani R. C. nie byli karani

- szkoda została naprawiona gdyż pieniądze które P. L. (1) otrzymał od spółki (...) zostały zwrócone syndykowi masy upadłościowej tej Spółki.

2. Obrazę przepisów prawa materialnego:

a. art. 300 § 2 k.k. poprzez błędne zastosowanie i przyjęcie że czynności jakie podjęli oskarżeni, zarzucone im aktem oskarżenia stanowią przestępstwo wypełniające znamiona określone w tym przepisie;

b. art. 66 § 1 k.k. poprzez jego niezastosowanie pomimo że okoliczności przedmiotowe i podmiotowe czynu uzasadniają przyjęcie iż wina i społeczna szkodliwość nie są znaczne i w tej sprawie istnieją podstawy do orzeczenia o warunkowym umorzeniu postępowania;

c. art.307 k.k. poprzez jego niezastosowanie, pomimo dobrowolnego naprawienia szkody przez P. L. (1) i istnieniu przesłanek do odstąpienia od wymierzenia kary.

Obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie P. L. (1) od zarzutu popełnienia występku z art.18 § 1 k.k. w zw. z art. 300 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. , ewentualnie o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez warunkowe umorzenie postępowania karnego w stosunku do tego oskarżonego ewentualnie zmianę zaskarżonego wyroku poprzez odstąpienie od wymierzenia kary P. L. (1).

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacje nie zasługiwały na uwzględnienie.

Obydwie apelacje zawierają w istocie tożsame zarzuty dotyczące naruszenia przepisów postępowania poprzez nieprawidłową ocenę materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie z kwestionowaniem wypełnienia ustawowych znamion przypisanych oskarżonym czynów, omówione więc zostaną łącznie.

Sąd I instancji dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie i prawidłowo ocenił pod względem prawnym działanie oskarżonych.

Nie znajduje uzasadnienie zarzut naruszenia art. 7 k.p.k. Przypomnieć należy że przekonanie sądu o wiarygodności jednych dowodów i niewiarygodności innych pozostaje pod ochrona prawa procesowego a więc mieści się w ramach swobodnej oceny dowodów wtedy gdy: 1. jest poprzedzone ujawnieniem w toku rozprawy całokształtu okoliczności i to w sposób podyktowany obowiązkiem dochodzenia prawdy; 2.stanowi wynik rozważenia wszystkich okoliczności przemawiających zarówno na korzyść jak i na niekorzyść oskarżonego; 3. jest wyczerpująco i logicznie z uwzględnieniem wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego argumentowane w uzasadnieniu (zob. w. SN z 9.11.1990 r. (...) 149/90 OSNKW 7- 9/1991,poz.41). W sprawie niniejszej Sąd I instancji sprostał powyższym wymaganiom i dokonana przez niego ocena dowodów znajduje akceptację Sądu Odwoławczego. Nie ulega wątpliwości że P. L. (1) był właścicielem – jedynym udziałowcem (...) spółka z o.o., zaś R. C. prezesem zarządu tejże spółki. Niewątpliwym jest że spółka miała pogłębiające się kłopoty finansowe, nie regulowała zobowiązań wobec szeregu wierzycieli wymienionych w zarzutach stawianych oskarżonym, co doprowadziło do wydania szeregu orzeczeń przez Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze wymienionych w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku (str.1 uzasadnienia k.1805 akt) na podstawie których w lipcu 2012 r. wszczęte zostało postępowanie egzekucyjne przez komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Bolesławcu, przy czym egzekucja dotyczyła m.in. nieruchomości należących do spółki. Jednocześnie prowadzone było administracyjne postępowanie egzekucyjne z wniosku wierzyciela G. (...) B. którego podstawą były tytuły wykonawcze wystawione przez N. (...) w B., przy czym Sąd Rejonowy w Bolesławcu w lipcu 2013 r. połączył obydwie postępowania egzekucyjne i powierzył prowadzenie egzekucji komornikowi sądowemu (I Co 506/13). (...) spółka z o.o. zostały zajęte opisane i oszacowane (str.2 uzasadnienia k.1805 odwrót akt). Nie ulega także wątpliwości że w dniu 15 października 2012 r. Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie Wspólników reprezentowane przez jedynego udziałowca P. L. (1) upoważniło R. C. jako prezesa zarządu spółki C. (...) W. do sprzedaży majątku spółki i do samodzielnego podpisywania umów z tym związanych , czego konsekwencją było zawarcie z Firmą (...) – U. (...) A. P. umowy kupna - sprzedaży wszystkich złomów stalowych, okablowania , stali nierdzewnej, wszystkich innych złomów stanowiących środki trwałe i materiały magazynowe znajdujących się na terenie spółki i wypłacenie następnie z kasy spółki na rzecz P. L. (1) tytułem spłaty udzielonych przez niego spółce pożyczek kwoty 1.194.502,10 zł. uzyskanej z tytułu realizacji wyżej wymienionej umowy. Niewątpliwie jest również że pozostali wierzyciele nie zostali w żaden sposób zaspokojeni

z pieniędzy uzyskanych z tytułu realizacji tej umowy, a wobec (...) spółka z o.o. prowadzone było postępowanie upadłościowe zakończone ogłoszeniem upadłości spółki postanowieniem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 3 września 2014 r. w sprawie V Gup 3/14. Bezsporne jest ponadto – co już wynika z ustaleń Sądu Okręgowego poczynionych na rozprawie odwoławczej – że S. (...) (...) spółka z o.o. nie ma obecnie roszczeń w stosunku do P. L. (1) wobec zawarcia 25.11.2016 r. ugody sądowej w sprawie IX GC 728/15 toczącej się przed Sądem Okręgowym w Krakowie (k.1868 – 1869), co nie zmienia faktu iż wierzyciele spółki w tym m.in. M. (...) B. i G. (...) B. do dnia orzekania na rozprawie odwoławczej nie zostali zaspokojeni w swoich roszczeniach wobec upadłej spółki (k. 1899 – 1900).

Argumentacja zawarta w obydwu apelacjach na poparcie stawianych zarzutów dotyczących oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie jest przekonywująca. Fakt iż decyzja o rozbiórce części nieruchomości spółki podjęta została przed wszczęciem egzekucji komorniczej i związana była z ich złym stanem technicznym grożącym katastrofą budowlaną nie zmienia faktu, iż pieniądze ze sprzedaży złomu pozyskanego w wyniku rozbiórki będącej realizacją umowy zawartej z Firmą (...) – U. (...) A. P. przekazywane były w gotówce do kasy spółki - nie zaś na konto bankowe gdzie mogłyby być zajęte przez komornika – a następnie na polecenie oskarżonego R. C. trafiały do oskarżonego P. L. (1) tytułem spłaty pożyczek. Wierzyciele spółki nie byli więc równomiernie zaspokajani w swoich roszczeniach co już samo w sobie ich krzywdziło, ponadto stanowiło ewidentne naruszenie art. 940 k.p.c. i art. 1025 k.p.c. stanowiących o kolejności zaspokajania wierzycieli, gdzie priorytet mają m.in. należności podatkowe z nieruchomości w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa, a wszak wierzytelności części wierzycieli w tym oskarżycieli posiłkowych G. (...) B. i G. (...) B. miały taki właśnie charakter. R. C. jako osoba zajmująca się sprawami majątkowymi spółki będącej dłużnikiem, w rozumieniu art. 308 k.k., w którego zarządzie pozostawiono zajęte nieruchomości (art. 931 § 1 k.p.c.) nie miał prawa do takiego dysponowania uzyskanymi pieniędzmi i jego zachowanie stanowiło wypełnienie ustawowego znamienia przestępstwa z art. 300 § 2 k.k. w postaci udaremnienia egzekucji komorniczej poprzez zbycie składników majątku z pokrzywdzeniem wierzycieli. Ewidentnie przy tym nastąpiło to w sytuacji gdy spółce groziła niewypłacalność , a następnie upadłość. Nie jest przekonywujący argument iż ogólna wartość majątku spółki przekraczała wartość wierzytelności jaką mieli wobec niej wierzyciele i że wobec tego działania oskarżonych nie udaremniały ani nawet nie uszczuplały zaspokojenia wszystkich wierzycieli. Faktem jest iż Sąd I instancji ustalił, iż łączna wartość nieruchomości spółki wyceniona przez biegłego B. M. wynosiła 13.610,00 zł. (str. 2 uzasadnienia, k.1805 odwrót akt), obrońca oskarżonego P. L. powołując się na opinię rzeczoznawcy A. K. podnosi, że była jeszcze większa, wynosiła 26.000,00 zł. (k.1718 – 1793). Wyceny te były jednak czysto teoretyczne wobec stanu w jakim majątek spółki się znajdował (m.in. powoływany wyżej zły stan techniczny nieruchomości grożący katastrofą budowlaną) i w związku z tym trudności w sprzedaży tego majątku z czego oskarżeni musieli zdawać sobie sprawę. Nie jest więc tak że pośpieszna, skryta (z pominięciem konta bankowego spółki) sprzedaż złomu stanowiącego środki trwałe i materiały magazynowe spółki przez R. C. nie udaremniała egzekucji komorniczej.

Nie sposób zgodzić się także z zarzutem obrońcy oskarżonego P. L. (1) iż ten oskarżony nie kierował działaniami współoskarżonego R. C. w rozumieniu art. 18§1 kk. Kwestę tą wyczerpująco omówił Sąd I instancji w pisemnym uzasadnieniu wyroku (str. 8 uzasadnienia, k. 1808 odwrót akt). Wniosek o sprawstwie kierowniczym P. L. (1) Sąd I instancji zasadnie wysnuł m.in. z zeznań świadków W. I. i C. W. oraz z zapisów na dokumentach znajdujących się w aktach sprawy. W szczególności trafnie Sąd ten wskazał na zapis znajdujący się na wezwaniu do zapłaty z 28.01.2013 r. Wynika z niego jednoznacznie że zwrot funduszy pozyskanych ze sprzedaży złomu nastąpi „zgodnie z poleceniem głównego udziałowca” i pod tą adnotacją widnieje podpis R. C. (k.1239). Nie ulega wątpliwości że kwoty wymienione w tym dokumencie trafiły do P. L. (1) i że był on „głównym udziałowcem” spółki.

Zważywszy na wszystkie powyższe okoliczności nie ulega wątpliwości dla Sądu Okręgowego, że oskarżeni swoimi działaniami wyczerpali ustawowe znamiona przypisanych im czynów: z art.18 § 1 k.k. w zw. z art. 300 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i z art. 300 § 2 k.k. w zw. z art. 308 k.k. w zw. z art. 12 k.k. Sąd I instancji w sposób przekonywujący uzasadnił te kwalifikacje prawne (str.11 -13 uzasadnienia, k. 1810 – 1811 akt) i nie ma obecnie potrzeby powtarzać przytoczonych tam argumentów.

Nie sposób zgodzić się ze skarżącym obrońcą oskarżonego P. L. (1) że istniały w niniejszej sprawie przesłanki do warunkowego umorzenia postępowania wobec tego oskarżonego. Do zastosowania instytucji z art. 66 § 1 k.k.

niezbędne jest aby wina i społeczna szkodliwość czynu nie były znaczne i te warunki nie zostały w odniesieniu do oskarżonego P. L. (1) spełnione. Analizując powyższe Sąd I instancji zasadnie wskazuje na sposób działania oskarżonego, jego motywację, postać zamiaru, okoliczności i warunki w jakich przypisany oskarżonemu czyn został dokonany (str. 13 uzasadnienia, k. 1811 akt). Dodać do tego należy duży rozmiar szkody wyrządzony przestępstwem która wprawdzie – jak wynika z okoliczności ujawnionych na rozprawie odwoławczej – została przez oskarżonego naprawiona jednak po pierwsze dopiero po kilku latach i w wyniku postępowania sądowego, po drugie nie w odniesieniu do wszystkich pokrzywdzonych, skoro co najmniej dwóch z nich - tj. oskarżyciele posiłkowi G. (...) B. i G. (...) B. - do dnia orzekania na rozprawie odwoławczej nie zostało zaspokojonych w swoich roszczeniach. Podnoszone przez obrońcę okoliczności m.in. fakt iż P. L. (1) był wierzycielem spółki (...), jest osobą niekaraną, cieszy się pozytywną opinią społeczną nie zmieniają faktu braku wyżej wymienionych przesłanek do warunkowego umorzenia postępowania. Sąd Okręgowy nie kwestionuje, iż P. L. (1) jest sprawnym i szanowanym przedsiębiorcą, zasiada w organach szeregu firm, jest również ceniony jako samorządowiec i organizator akcji charytatywnych (k.1871 – 1898). Nie zmienia to faktu że popełniony przez niego czyn w niniejszej sprawie charakteryzował się wysokim stopniem społecznej szkodliwości i że stopień jego zawinienia był znaczny.

Jedynie na marginesie wskazać należy, że z braku tych samych przesłanek nie zachodzi podstawa do warunkowego umorzenia postępowania wobec oskarżonego R. C.. Nie zmienia tej oceny okoliczność, iż nie pełnił on funkcji kierowniczej w trakcie popełniania przestępstwa, a był wykonawcą poleceń współoskarżonego.

Wymierzone oskarżonym kary grzywny nie są rażąco surowe, Sąd I instancji przekonywująco uzasadnił ich zasadność i wysokość (str. 13 - 14 uzasadnienia, k.1811 – 1811 odwrot akt). Nie sposób zgodzić się ze skarżącym obrońcą oskarżonego P. L. (1) że istniały podstawy do zastosowania wobec tego oskarżonego art. 307 k.k. Przepis ten przewiduje fakultatywne nadzwyczajne złagodzenie kary lub odstępnie od jej wymierzenia wobec sprawców którzy dobrowolnie naprawili szkodę w całości lub w znacznej części, jednakże oskarżony – o czym była już mowa powyżej – naprawił ją dopiero po kilku latach i w wyniku postępowania sądowego.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy utrzymał w mocy zaskarżony wyrok wobec oskarżonych R. C. i P. L. (1).

Na podstawie art. 636 § 1 k.p.k. w zw. z art. 627 k.p.k. w zw. z art. 633 k.p.k. Sąd Okręgowy zasądził od oskarżonych R. C. i P. L. (1) na rzecz każdego z oskarżycieli posiłkowych: S. (...) (...) spółka z o.o., Gminy M. B. i G. (...)B. kwoty po 210 zł. tytułem udziału pełnomocników oskarżycieli w postępowaniu odwoławczym.

Na podstawie art. 636 § 1 k.p.k. w zw. z art. 627 k.p.k. w zw. z art. 633 k.p.k. i art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. Sąd Okręgowy zasądził od oskarżonego P. L. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1210 zł. tytułem kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze (1200 zł opłata za II instancję + 10 zł ryczałt za doręczenia) i zwolnił oskarżonego R. C. - mając na uwadze jego sytuację materialną - od ponoszenia od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.